

ZPRAVODAJ

Jihomoravské
oblasti KČT

Informační občasník KČT-JMO

ročník 6 / č. 4 – prosinec 2018

Kalamitní

Zatímco hraniční hory, ba i vysočinské kopce, zaspávají tuny sněhu, na naše bedra se, jak už se stalo jakýmsi divným zvykem, opět nahrnuly hromady jakýchsi pochybných administrativních požadavků.

Ale ten náš kraj jako by byl zakletý. Když už se nějaká ta vločka za oknem objeví, než to v práci odhouká nebo než pomínou ostatní povinnosti, rozplyne se sněhová krása v šedivou hmotu jakéhosi blíže nespécifikovatelného skupenství.

Chudák člověk pak na tu proměnu hledí s výrazem, jako by právě sjel lajnu bílého prášku. Přitom měl ještě před pár minutami hlavu plnou představ o sjíždění kopce bílého prašanu.

Dřív znamenal únor bílý, že pole sílí. Dnes je každé vločky a kapky potřeba, bez ohledu na měsíc, aby posílily především podzemní prameny a hladina spodní vody. Jinak se tady nezbavíme kalamity ze sucha a na řeky se nebude vyrážet s kánoemi a rafty, ale minimálně s „bévépečkem“ či co bude zrovna schopné přeskákat obnažené šutry na dně říčního koryta.

Takže když se to vezme kolem a kolem – není to dobře, že nás nová lejstra na další hodiny přikovají k počítači, tabulkám, statistikám? A ušetří šmajdání v břechce a bezmocných pohledů s pádlem v ruce na vyschlou řeku? Není! Turista patří do přírody a nikoli za psací stůl! Počasí nepočasí. Ale jak to těm inteligentům nahoře jenom vysvětlit...

OBSAH ČÍSLA

Oblast předala pamětní medaile

Oblastní výbor uspořádal v říjnu u příležitosti 130 let od založení Klubu českých turistů slavnostní setkání, na kterém ocenil zasloužilé členy Jihomoravské oblasti pamětními medailemi a diplomy. **strana 13**

Souhrn informací k administrativě na přelomu roku

Se změnou letopočtu se opět přihlásily všelijaké administrativní povinnosti. Některé už jsou nám dobře známy a víme, jak je zpracovat. Do seznamu však zase přibyly zcela nové. Přinášíme krátký přehled všeho, co je třeba v těchto dnech udělat a projednat. **strana 15**

Téměř zapomenutý kraj patřil kdysi také k naší republice – II. část

Na Podkarpatskou Rus se v současné době jezdí přes Maďarsko. Maďaři mají z Budapešti dálnici a silnici 1. třídy až na Ukrajinské hranice. Prvním zážitkem byl tedy půlnoční průjezd Budapeští. Zejména mladým bych přál přejezd hranic, kdy opouštíme Evropskou unii. Není lepší vysvětlení toho, jak to bývalo, když se nám za ČSSR podařilo na krátkou dobu vycestovat do kterékoliv, třeba i spřátelené ciziny. Nevýhodou této trasy je, že neprojíždíme Užhorodem, kde jsme byli při mém prvním pobytu, ještě s Jožkou Flíčkem.

Mukačevo je první delší zastávkou s možností prohlídky města. Do výstavby Mukačeva se Češi zapojili ještě dříve, než se Zakarpatí stalo součástí Československa. První generální plán výstavby a položení dopravních cest vytvořil inženýr českého původu Cihlár, který byl po svém penzionování

u uherských drah jmenován městským inženýrem na m u k a č e v s k é m magistrátu. Výstavbu mukačevského centra dokončil opět český stavitel, Leopold Tichý.

České Mukačevo představují především Baťův palác, bývalé kino Scala, Městská spořitelna a řada

domů, vilek a třeba bývalý židovský sirotčinec. Kojenecký pavilon zde navrhl v letech 1922–1923 známý architekt Jaroslav Fragner.

Prošli jsme se po mukačevském korze kolem památníku Cyrila a Metoděje a pro štěstí jsme si sáhli na Šťastného kominíka. V centru města jsou k vidění chrámy řeckokatolický, pravoslavný a reformovaný. Podkarpatská Rus byla za první republiky ekumenická.

Z centra jsme vystoupali na hrad Palanok, který vévodí nad městem a z něhož jsou daleké výhledy do uherské nížiny a do údolí řeky Latorice. Předpokládá se, že první dřevěné a hliněné opevnění na hradní hoře bylo slovanského původu z 9.–10. století. Od té doby se vládnoucí rody střídaly,

vládl tu třeba nám dobře známý Zikmund liška ryšavá, kníže Korjatovič a Rákocziové.

Slavný hrad je postupně rekonstruovaný do původní krásy a vrací se k původní majestátnosti a kráse. Ne nadarmo byl na jedné z prvorepublikových poštovních známek.

Poslední zážitek z tohoto města byla návštěva zdejší tržnice. Připomíná nám známou tržnici v Budapešti. Je zde k dostání vše, od živé drůbeže, přes všechny možné druhy masa, ovoce, hub, a dalších lákavých poživatin. Ochutnat něco z rychlého občerstvení vyzkoušel každý z nás.

Další část cesty vedla již po místních komunikacích, které snesou srovnání se známým starým vtípem – „samajama“. Cílem bylo sportovní středisko Podobovec, které se stalo na deset dní naším příjemným domovem. Jídlo skoro jako domácí, ubytování na slušné turistické úrovni.

Podobovec, Pylypec, vodopád Šipot

Zmiňovaná místa jsou součástí turisty nejnavštěvovanější poloniny Boržava. Podobovec je příjemným sportovním střediskem, zejména pro zimní sporty. Ale i letní turistika tu jen kvete. Co jsme nesli trochu hůř, bylo, že tu společně s námi bydleli pravděpodobně motokrosovní závodníci z Litvy. Pohybovat se

na silných motorkách po zdejší krásné přírodě je zatím možno bez omezení. K ochraně přírodních krás tu teprve musí dospět.

Každá víska tu má krásný dřevěný kostelík, který patří k těm nejkrásnějším budovám. Najdeme tu i nové pravoslavné chrámy, jeden takový jsme navštívili v blízké obci Ráztoka. Z Ráztoky je kousek do Pylypce. To už je moderní středisko zimních sportů, s vleky, sedačkovými lanovkami a s ubytováním v každém pěkně upraveném domě, ale i v moderním hotelu Grand s vnějším vyhřívaným bazénem.

Z Pylypce je už kousek k jedné ze sedmi největších zdejších krás, k vodopádu Šipot. Vodopád teče kaskádami po skalách a padá z výšky čtrnáct

metrů. Okolo se nachází chráněné území, pro návštěvu je potřeba zakoupit lístek. Na toto místo se od 90. let sjíždějí ukrajinští hippies. Loni jsme tu zažili skoro sedm tisíc návštěvníků s kytarami, balalajkami a jinými strunnými nástroji.

A mezi skromnými stany, karimatkami a ohničky jsme zaslechli třeba Vysockého nebo Okudžavu. A věřte, že za několik hodin tady strávených jsme nepotkali jediného opilého nebo zdrogovaného návštěvníka.

Horské túry – Beskydský národní park, Velká Gamba, Stoj, Veliký Věrch

Nejbližší větší město, které bývalo turistickým centrem již za první republiky, je Volovec. Odsud jsme podnikli jedinou cestu vlakem do sedla Beskyd. Jízda vlakem nás vrací do dávné minulosti. Jezdí se jak to jde. Na čas se moc nedbá. A vagony, ty odpovídají době dávno minulé.

Ostatně jako vše, co patří státu, protože zbankrotovaný stát nemá na údržbu silnic, nemocnic, škol. Co se probírá z neutěšeného stavu, je tam, kde kvete cestovní ruch, a lidé žijí z podnikání. Před rokem tomuto stavu odpovídal i stav kolejnic, nádraží a tunelů. Po roce nastal velký zvrat,

vystupujeme na novém nádraží, tunely jsou v mnohem lepším stavu a koleje mají nové betonové pražce a svršek je nově podbitý.

Ze sedla Beskyd jdeme krásnou přírodou, hřebenová túra zdá se nemá konec, potkáváme sběrače borůvek, sami se také občerstvujeme a po celodenním pochodu dorážíme tam, kde jsme výlet začali, do Volovce. Tady u nádraží začíná rostoucí síť turistického značení, jak ho známe od nás. Značení provádí skupina českých značkařů.

Nejnáročnější výlet představuje hřeben přes Velkou Gambu (1498 m), Stoj (1698 m) a Veliký Věrch (1598 m). Pohybujeme se tedy zhruba ve výšce naší Sněžky.

Ti nejzdatnější došli až na konec do Volovce, kde na všechny čekal autobus.

Po celou cestu výpravu provázeli pes někteří z domácích z Podobovce. Ve Volovci však nastalo drama.

Pes odmítl nastoupit do autobusu na zpáteční cestu. Nepomohlo ani násilí, ani pamlsky. Po půlhodině jsme přemlouvání vzdali a pejskovi jsme popřáli nového vlídného majitele. Po občerstvení v místní hospůdce jsme se vrátili do našeho dočasného domova. Jaké bylo překvapení na „turbáze“? Kolem místa, kam jsme chodili na večeri, pobíhal náš známý pejssek. Uběhl za ten den 30 km a bezpečně trefil domů.

Co říct na závěr? Zase tam někdy pojedu. Je tam krásná příroda, jsou tam dobří lidé. A je to součást naší novodobé historie. Součástí bývalého Československa. Snad až tam příště pojedu, nezvítězí odstředivé tendence a snahy po odtržení a připojení k Maďarsku, se kterým neměli v historii nejlepší zkušenosti. Podkarpatská Rus byla součástí Československa. My slavíme stoleté výročí, ale nikde jsem se nedočel, že se oslav také účastní naši bývalí spoluobčané – Rusíni.

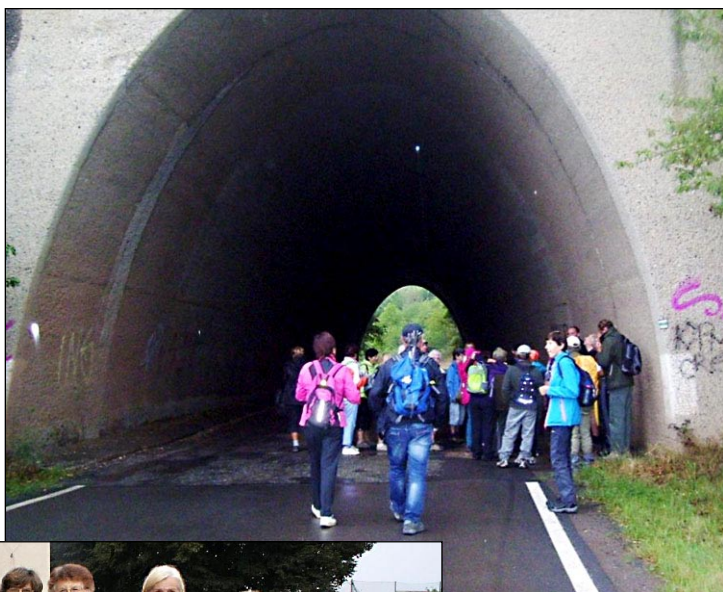
Po dálnici Pochodem vchod!

KČT Boskovice uspořádal v sobotu 1. září již podesáté „Pochod po dálničním tělese R43“. Tohoto pochodu se adamovští turisté zúčastňují téměř každý rok. I letos jsme se na pochod vypravili, vzhledem k deštivému počasí však došlo ke změně programu.

Z Boskovic nás připravený autobus nejprve zavezl k mostu u Bačova, kde nám pod viaduktem odborný pracovník pan Janda podal informace o nedostavěné dálnici R43, známé též jako Hitlerova dálnice. Potom jsme odjeli do Velkých Opatovic a navštívili Moravské kartografické centrum.

Jedná se o největší expozici map a zeměměřičství nejen u nás, ale i v evropském měřítku. Otevřeno bylo v roce 2007.

Ústředním exponátem je plastická mapa historických zemí Moravy a Slezska na ploše 100 m², kterou si můžete prohlédnout

z vyhlídkové terasy po obvodu celého sálu.

Na zámku se také nachází muzeum a pamětní síň akademického sochaře Karla Otáhalu. Závěr pochodu byl v Jevíčku ve

sportovně-relaxačním areálu ve Žlíbkách. Zde probíhal kulturní program, účastníci se mohli občerstvit a všichni jsme obdrželi malou pozornost. Chvilka do odjezdu autobusu zpět do Boskovic stačila ještě na malou procházku městečkem. Zúčastnilo se deset turistů, z toho dva hosté. Akci vedla Marta Opatřilová.

Antonín Procházka

Poslední letní dny na Šumavě

První září a i další dny, to nebyla krásná Šumava. „Když hezky prší, tak je přece hezky“. No, dá se o tom polemizovat. V neděli 2. září jel naposledy cyklobus Železná Ruda – Kvilda. Tak jsme cyklobus chtěli využít. Byli jsme v počtu čtrnácti účastníků ubytováni v Chatě KČT Prášily. Cyklobus se hodil.

Jel v této sezoně poslední den, dříve jezdil ještě celé září. Pro déšť se nedalo jet na kolech. Takže pěšky. Byl to první den, kdy jsme mohli využít slevy na dopravu pro důchodce 75 %.

Dojeli jsme na Kvildu a ejhle. Pršet přestalo, ale mraky visely ještě nízko. Halily hřebeny Šumavy. Pokračovali jsme busem na Bučinu. Po asfaltu 7 km by to nebylo ono. Bučina je nám známá z minulých návštěv Šumavy v létě i

v zimě. Kolem kapličky nahoru na Stráž a dolů k Pramenům Vltavy. Šlo se pěkně.

Dole u Pramenů bylo smutno. Les zničil kůrovec. Zbytky starých stromů čněly v mlze k obloze. Pod nimi bojoval už nový les. Za několik roků zde bude opět krásně. Po krátkém zastavení u pramene a malé svačince pokračujeme v mrholení na Kvildu. Naše oblíbená Chata U Teplé Vltavy je mimo provoz.

Začalo silně pršet a tak jsme se uchýlili do Skipenzionu na pozdní oběd. Násleďoval návštěva muzea historie Kvildy a hlavně Informačního střediska NP Šumava. Tak skončil náš první den turistiky.

Pondělí ráno bylo opět zamračené a pršelo. Počkali jsme do deseti

hodin a potom v slabém mrholení přece jen vyjeli. Hlavní náplní akce byla cykloturistika. Jeli jsme po části cyklostezky do Srní. Části proto, že je za Velkým Borem uzavřena pro podemletí vodou. Pěšáci také vyšli.

Prohlédli jsme si konec Vchynicko-tetovského kanálu – jeho koryto spadající do řeky Křemelné. Bylo celkem pěkně. Návštěva Klostermannovy vyhlídky se nevydařila. Hrad Kašperk jsme neviděli a začalo silně pršet. Zachránil nás hotel v Srní. Dál se jet nedalo. Vlčí výběh navštívíme jindy. A tak se v dešti vracíme po 25 km. Na chatě se topilo a to bylo příjemné.

Jak bude dál? Ptali se účastníci. Uvidíme. V úterý ráno jsme nečekali a vyjeli hned v 9 hodin. Zprvu nás zkropil déšť, ale pak, světe div se, začalo být pomalu krásně. Bývalá Stará Hůrka s hrobkou rodiny Abelů, údolí Křemelné, Staré Zhůří s památníkem americkým vojákům a kaplička, to už bylo na sluníčku. Přes Starou Huť, kulturní památku Králováckého statku Busil, jsme dojeli do Hartmanic.

Kolem kláštera v Dobré Vodě až na rozcestí U Nového Babylonu byla cesta škaredá. Stále do kopce. Na Slunečnou, kde byly nádherné výhledy na Šumavu od Boubína po Velký Javor, se jelo příjemně dolů až k mostu nad

krásnou řekou Křemelnou. Pokračovalo stoupání na Velký Bor a závěr po cyklostezce do Prášil.

Středa – jak bude? V plánu byla trasa přes Ždánidla, Zlatý stoleček, Jezero Laka do Železné Rudy. Bylo překrásně. Už skoro podzimní louky a jeřabiny krášlily cestu. Na Zlatém stolečku ale opět řádl kůrovec. Jezero Laka se hrálo ve sluníčku.

Sjezd do Železné Rudy rozpálil brzdy. Museli jsme chladit. Kostel Panny Marie Ponocné byl otevřený. Náladu podpořil skvělý oběd v restauraci Slávia a cukrárna neměla

chybu. Pak to bylo těžké. Návrat byl směrem na Novou Hůrku stále do kopce a cyklostezka kolem silnice nebyla moc pěkná. Zajeli jsme až k Chatě Rovina – na rovině 50 m dle pana Kintzla, znalce Šumavy – viz Ztracená Šumava, kniha a klipy televize Stream.

Čtvrtek byl hlavním dnem našeho putování. Prášilské jezero, Poledník (1315 m n.m.), Javoří Pila, údolí Roklanského potoka, Modrava, Rechle, Vchynicko-tetovský kanál, Hauswaldská kaple a Vlčí výběh u Srní. Vše se povedlo pod modrou oblohou a sluníčkem. Překvapil nás na Poledníku autobus pro seniory a osoby se sníženou mobilitou z akce NP Šumava „Dostupná Šumava“. Vlci se nechtěli ukázat, ale přece jsme je viděli. Byl to nejkrásnější den s nejvíce kilometry.

Naši pěšáci se také činili. S použitím autobusu navštívili dostupná místa v okolí Prášil včetně Sušice. Není třeba je popisovat. Chata KČT Prášily je po generální opravě. Je potřeba ledacos ještě dodělat, doplnit vybavení pokojů a další drobnosti k spokojenosti ubytovaných. Nabídku snídaně a večerí málokdo využil. Malý bufet byl výborný.

Na poslední den pobytu nebyla předpověď počasí moc vábivá. Na pátek byl přeložen plánovaný den odpočinku. A tak se to stalo. Jeli jsme brzy, už v 8 hodin autobusem do Železné Rudy a na Špičácké sedlo, že se podíváme z nové rozhledny na další část krajiny. Pršelo a hodně, takže nejeli všichni.

U Černého jezera bylo po dešti. Mlha kryla Jezerní stěnu. Stoupání 1 km na Rozvodí bylo náročné. Rozhledna na Špičáku a údolí v mracích a mlze. Černé jezero bylo opravdu černé. Cesta po červené značce do Železné Rudy příjemně klesala. V Rudě bylo dost času na prohlídku města, než odjížděl autobus zpět. Bylo pěkně. I sluníčko vysvitlo.

Sobota – no nemohl být takto krásný a slunečný pátek? Jeli jsme domů se zastávkami na místech ještě nenavštívených, jako třeba klášter v Dobré vodě. V dobré partě jsme strávili pěkný týden.

Mirek Procházka

Omluva

Při sazbě minulého čísla si na mě zasedl tiskařský šotek, a tak se v článku z výletu do Jizerských hor na straně 29 objevily fotografie patřící k článku o výletu na Šumavu, který uveřejňujeme až v tomto čísle.

Všem účastníkům výpravy, pozorným čtenářům i ostatním se tímto omlouvám. Verzi se správnými fotografiemi si můžete v případě zájmu stáhnout na internetových stránkách oblasti www.kct-jmo.cz pod odkazem Oblastní zpravodaj.

Alf

Stovka oslavila „třicátiny“ – pochodníkům se rozdávaly tupláky

Letošní ročník Vřesovické stovky měl v názvu jeden symbolický přídomek – Alfova tisícovka. Odkazoval na to, že už je to neskutečných deset let, co mi jeho pořádání svěřil do péče jeho zakladatel Jirka Adámek. A desetkrát sto je přece tisíc. A taková „tisícovka“ – to je přece docela kulařoučký „litr“.

A právě takový litr – v podobě tupláku – byl letos poprvé určen těm pochodníkům, kteří nasbírali na pochodu deset účastí. Za to kromě poctivého krýglu o příslušném obsahu obdrželi i patřičné potvrzení. Za kratší trasy certifikát na Vřesovický litr, pokud však zaznamenali všech deset účastí na stokilometrové trase, dostali ten Vřesovický tuplák (dabl) i písemně. A protože

se jednalo o účastníky, kteří vše stihli v nejkratším možném termínu, tedy bez sebemenšího vynechání, obdrželi všichni své glejty i s vavřínem. Ostatní se můžou pokusit o získání svého litru (tupláku) na dalších ročnících.

Pro všechny účastníky pak pořadatelé vyrobili pamětní odznak pochodu a k zakoupení bylo tričko s motivem otisků historických razítek pochodu lemujících současnou trasu stovky.

Kromě těchto hmotných suvenýrů jsme pochodníkům jako obvykle na cestu nabalili i mnoho zážitků. Velmi efektivně nám v tom v posledních letech

sekunduje dušičkové počasí. Tentokrát si vzalo do parády hlavně stovkaře, na které hned v pátek večer, asi hodinku dvě po startu, chrstlo z nebe hned několik pěkně

objemných konví vody.

A když už jsem nakouzl ty dušičky, nelze bohužel vynechat ani tu smutnější část života. Devětadvacet let je dlouhá doba a bohužel ne všichni,

kteří stáli u zrodu pochodu, ať už jako pořadatelé nebo dálkoplazi, s námi mohli jubilejní ročník oslavit. Snad je tam někde nahoře aspoň trochu potěšila svíčka zapálená na jejich památku.

A co si přát do dalších let? Pokud možno svíčky zapalované jenom na pomyslném narozeninovém dortu a méně toho zahradnického počasí pro pochodníky. Aby ty svoje litry dostávali pokud možno jen ve skle a nikoli ve vodě (když už, tak aspoň v pivu).

Alf

Za jesličkami přijeli až z Ameriky a z Maďarska

Na Štěpána, 26. prosince, se na Sýpce sešli ti, kterým bylo již dost vánočního hodování, a chtěli udělat něco pro své zdraví. Mezi prvními účastníky, kteří se sešli v 9 hodin na startu, byl i pan starosta Michal Marek s rodinou. Pro účastníky bylo připraveno malé občerstvení v ceně startovního, a to svažené

víno a chleby se sádlem a cibulí. Nechyběly ani ochutnávky vánočního cukroví či slivovice od účastníků.

Po presenci a obdržení pamětního listu se účastníci vydali na jednu z nabízených tras do Lelekovic a pak již vzhůru pod vrchol Babího lomu k Lelkovačce, kde mnozí využili příležitosti k odlekování do příštího roku. Počasí sice bylo pošmourné, chyběl sníh, ale nepršelo, a tak všichni dorazili do Vranova, kde se podívali na jesličky, prohlédli kostel a případně občerstvili v některé z restaurací.

Pochodu se zúčastnilo 112 účastníků. Nejvzdálenější byla paní z Philadelphie v Pensylvánii v USA a dva účastníci z Budapešti v Maďarsku. Další byli z Mladé

Boleslavi, Znojma, Moravských Budějovic, Přerova, Olomouce, Hulína, Břeclavi, Hustopečí apod. Je jen škoda, že tato akce tak málo osloví občany Medlánek. Přitom právě účastníci ze zahraničí oceňovali příjemnou rodinou atmosféru, se kterou se v zahraničí nikde nesetkávají. Tak snad příště přijdete také, budete vítáni.

Petr Vachút

Oblast ocenila zasloužilé činovníky z řad turistů

V neděli 7. října uspořádal oblastní výbor ve spolupráci s městskou částí Brno-Medlánky slavnostní setkání u příležitosti 130. výročí založení Klubu českých turistů a 100. výročí vzniku republiky.

Setkání zahájila v 10 hodin předsedkyně oblasti Hana Slabáková, poté přivítal přítomné hosty starosta městské části Michal Marek, své zdravice přednesli také zástupci Jihomoravského kraje, bývalý hejtmán Stanislav Juránek a bývalý náměstek hejtmána Václav Božek. Účast těchto politiků rozhodně nebyla samoučelná, všichni se totiž ve svých funkcích výraznou měrou podíleli či podílí na rozvoji turistiky ať na místní, či krajské úrovni.

H i s t o r i i
Klubu českých turistů v českých zemích, ale zejména vznik a

rozvoj odborů na území Brna a v jeho okolí připomněl v poutavém exkursu Bohumil Polesný. Úvodní část ukončil krátkým projevem místopředseda KČT Zdeněk Cabalka. Po něm si své stříbrné medaile a příslušné diplomy za podporu činnosti Klubu českých turistů převzali již zmínění politikové.

Následující chvíle pak patřila turistům nejzasloužilejším. Za svou v podstatě celoživotní činnost a práci pro KČT si převzali diplom stvrzující udělení zlaté medaile ke 130 letům KČT.

Ptáte se, kam se nám vytratily medaile samotné? Tak ty se rozdávaly už v červnu v Praze. V igelitkách – prý jako suvenýr. Na tomto neskonale trapném pojetí oceňování takto zasloužilých členů KČT v režii ústředí nezmění nic ani fakt, že se konalo v Senátu Parlamentu České republiky. Spíš – o to horší.

Je neskutečné, že v tom množství slov, které tenkrát v Senátu padlo, nestála žádnému z řečníků ani jediná věta za to, aby se před těmi všemi čestnými hosty zmínil, proč tam ti pozvaní turisté vlastně sedí. Ale možná bychom měli

ústředí za tuto zpackanou akci poděkovat. Alespoň jsme mohli všem těmto zasloužilým členům poděkovat a vzdát jim hold pěkně na domácí půdě.

Vzápětí si pak své pamětní stříbrné medaile s diplomem a malým dárkem převzalo na osm desítek dalších činovníků z řad členů Jihomoravské oblasti KČT.

Po předání ocenění všem přítomným následovalo promítnutí klipu ke 130 letům Klubu českých turistů. Slavnostní setkání ukončil oběd, po kterém následovala volná diskuse.

Oblastní výbor touto cestou ještě jednou děkuje všem aktivním členům klubu, a to nejenom zde oceněným, za jejich práci, elán a především drahocenný volný čas, který tak nezištně věnují ve prospěch myšlenek Klubu českých turistů. Vybrat z tohoto množství jen několik desítek jedinců nebyl jednoduchý úkol, ale oblastní výbor si určitě najde způsob, jak ocenit a poděkovat i dalším členům, na které se při této příležitosti třeba nedostalo.

Oblastní výbor KČT-JMO

Čestní hosté slavnostního setkání – vlevo sedí Václav Božek, hovoří Stanislav Juránek, po jeho levici starosta MČ Brno-Medlánky Michal Marek

Laureáti zlatých medailí své ocenění konečně obdrželi v důstojných podmínkách odpovídajících významu

Důležité informace pro výroční schůze a nutné administrativní kroky na přelomu roku

S příchodem nového roku několik informací z KČT. Věnujte jim, prosím, svou pozornost, je to důležité, zvláště úpravy v členské databázi (nutné pro export dat do rejstříku sportovců).

Výroční členské schůze (konference) odborů KČT probíhají od 1. 12. 2018 do 31. 1. 2019. Měly by projednat následující témata:

- hospodaření a činnosti odborů KČT v období od poslední VČS (konference)
- volbu výboru a kontrolora O KČT tam, kde výboru končí funkční období
- volbu delegátů na oblastní konference KČT
- členské příspěvky odboru na rok 2020
- statistiku činnosti odboru za rok 2018 (formulář v příloze)

Poznámka (podrobněji viz samostatný článek):

- akce pro veřejnost = akce, která je v kalendáři, je pro všechny příchozí, zpravidla platí startovné, do počtu účastníků se počítají i pořadatelé
- akce odboru = akce pro členy odboru + zájemce o členství v KČT

Zkontrolujte si také své údaje o odboru v registru spolků na internetové adrese <http://portal.justice.cz/Justice2/Uvod/uvod.aspx>. Ve sbírce listin byste měli mít uloženy účetní závěrky od roku 2014. Pobočné spolky je tam ukládají prostřednictvím ústředního sekretariátu, originál můžete odevzdat na oblast, dodáme do Prahy hromadně. Řada odborů tam nemá nic, to je špatně, je potřeba to doplnit.

Pokud nevíte, jak to má vypadat, mrkněte třeba na odbor KČT Vyškov (IČ 47410108).

Samostatné odbory toto řeší samostatně, některým ovšem chybí nová registrace v KČT a smlouva o součinnosti, to je potřeba taky doladit.

Připomínám, že samostatné spolky nově nemají nárok na finanční podporu z MŠMT prostřednictvím KČT, ta platí jen pro spolky pobočné. Lze ovšem podporovat akce pořádané oblastí (junior, senior).

Úpravy v členské databázi

S ohledem na novelizovaný zákon o sportu a povinnost předávat seznam členů KČT do sportovního rejstříku, je nutné upravit obsah členské databáze KČT. Jedná se o:

- Rozdělení čísla popisného a čísla orientačního. Prvotní rozdělení současného údaje provede dávkově programátor aplikace, ale vzhledem k tomu, že je zde spousta výjimek, prověřte prosím v lednu a v únoru 2019 naplnění těchto údajů. Nejsnadněji lze zjistit tyto údaje na www.mapy.cz kliknutím na konkrétní budovu pravým myšítkem a využitím funkce „Co je zde?“. Číslo popisné je před lomítkem a číslo orientační je za lomítkem.
- Doplnění části obce – stejná funkce vám rovněž napoví, co je část obce.
- Občanství – pro ČR není nutno zadávat, nutno doplnit u cizinců, byt mají trvalé bydliště v Česku.

Návrh novely stanov Klubu českých turistů

Předsedové odborů obdrželi na konci roku 2018 návrh novely stanov Klubu českých turistů. Cílem návrhu je usnadnit fungování odborům i oblastem, dát jim širokou možnost fungování – od odborů vedených jen předsedou bez kontrolora, s úzkým či širokým vedením.

Vedení odboru či oblasti by mělo být novým statutárním orgánem, jeho členové musí být zapsáni v rejstříku, výbor bude jen orgánem poradním, který se nezapisuje. Volnější je i zřizování kontrolora či kontrolní komise.

Vše záleží na rozhodnutí členské schůze odboru, na místních podmínkách. Je potřeba reagovat na nedostatky činovníků. Novelizované stanovy by měly činnost ulehčit, zvláště tam, kde nám to zákonodárci velmi komplikují. Řada odborů na ně čeká, proto doporučujeme stanovy podpořit.

Stanovy projednejte na výročních členských schůzích, případné připomínky adresujte na slabakova@kct.cz. Pokud byste potřebovali některá ustanovení vysvětlit, napište taktéž.

Hlášení o činnosti odboru za rok 2018

Na výročních členských schůzích ve zprávě o činnosti uveďte, kolik akcí připravil váš odbor pro své členy a kolik pro veřejnost (zpravidla jde o akce v kalendáři akcí) v roce 2018. K počtu akcí uveďte celkový počet účastníků na nich (u vícedenních akcí se každý účastník počítá pouze jednou, nesčítají se jeho účasti v jednotlivých dnech). Do brigádnické činnosti se nezapočítává značkařská činnost ani činnosti související s pořádáním akcí pro veřejnost.

Toto **hlášení odešlete** oblastnímu výboru nejpozději **do 31. ledna 2019!** Stačí e-mailem na adresu předsedkyně oblasti slabakova@kct.cz.

Oblastní výbor jednotlivá hlášení sečte a výsledky zpracuje do své oblastní zprávy za rok 2018 pro oblastní konferenci a ústřední orgány KČT.

Tabulka byla do odborů odeslána elektronicky na konci roku 2018, pro rychlost uvádíme vzor hlášení (tabulku formuláře pro vyplnění) i zde. Nebo si napište o originál.

Odbor (číslo, název):			
počet akcí odboru		celkový počet účastníků	
počet akcí pro veřejnost		celkový počet účastníků	
počet brigád		celkový počet hodin	

Zprávy ze Sekce IVV a IML

Vydávání ocenění

Z rozhodnutí sekce budou v roce 2019 vydávána ocenění plnění aktivit IVV na těchto turistických akcích:

- 9. 3. Hornobřízský puchýř – Horní Bříza
- 11. 5. Májovým Chebskem – Cheb
- 1. 6. Po stopách Švandy dudáka – Strakonice
- 5. 7. Putování za mistrem Janem – Rakovník
- 28. 9. Jede Kudrna okolo Brna – Brno
- 16. 11. Za posledním puchýřem – Olomouc

Nová kontaktní adresa

Pro veškerou komunikaci týkající se aktivit IVV, kterou vyřizují manželé Němcovi, používejte za tímto účelem nově zřízenou mailovou adresu: l.z.nemcovi.ivv@seznam.cz. Ve vašem zájmu tím urychlíte vzájemnou komunikaci.

Aktualita v pravidlech IML & IVV Cupu

Je opět možné razítka získaná na akcích IML & IVV Cupu (nově tedy i z části IVV) opět dávat zároveň do pasů IML. Tato razítka se budou následně započítávat pouze pro získání medailí a čísliček IML. Nebudou se započítávat pro ocenění typu European Walker nebo Pan Pacific Walker. Seznam vybraných akcí pro plnění IML & IVV Cupu v roce 2019 najdete na našich webových stránkách: www.ivv.kct.cz.

Statistika účastníků plnění podmínek IML

V zájmu vytvoření určitého přehledu o plnění podmínek IML vyzýváme všechny účastníky, kteří se touto činností zabývají, o nahlášení svých dosažených výsledků v plnění těchto aktivit (stupeň medaile, Mezinárodní chodec, Evropský chodec, Pan-Pacifický chodec a Globální chodec). Zprávu o Vašich dosažených výsledcích pošlete na mailovou adresu: slechta1@kct.cz. V souhrnu by se jednalo o zajímavou informaci, která by byla zveřejněna ve zpravodaji Sekce IVV a IML.

Zájezd na olympiádu IVV do Francie

Na základě vašich kladných referencí k uspořádání zájezdu na minulou olympiádu IVV jsme se rozhodli uspořádat zájezd i na olympiádu následující, která se koná v termínu 15.–19. 10. 2019. V případě vašeho zájmu nám dejte vědět pokud možno co nejdříve, a pro usnadnění naší korespondence na tyto dvě adresy: wfried@seznam.cz a ruzena.streiftauova@seznam.cz.

Na Chaloupkách bylo živo jako v mraveništi

V prosinci patří k Delfínům již neodmyslitelně Chaloupký, o kterých jsem již mnohokrát psal. Výlet, který mě kdysi uchvátil svoji atmosférou a polohou. Byl to perfektně namíchaný koktejl, ke kterému se člověk vždy rád vrátí.

Přibližně před deseti lety nás byla na Chaloupkách hrstka. Pamatuji si první spatření osvícených kulatých dveří zámku od konce dlouhé noci

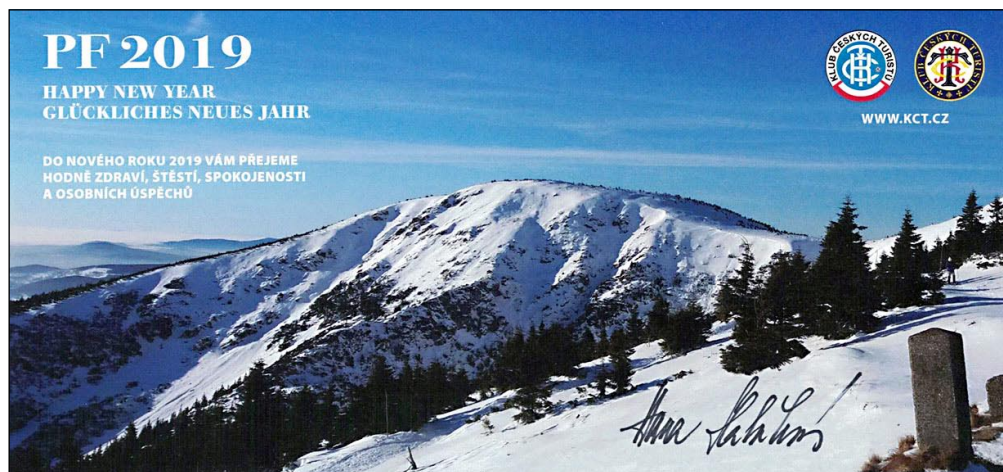
aleje zasněžených třešní. Pamatuji si vůni bylin, když jsem poprvé procházel koridorem mezi křídly zámku. Pamatují si první noc ve velkém pokoji s masivními trámy a střešním oknem plným hvězd. A pamatuji si i lidi, se kterými jsem tam strávil krásný čas.

Dobrý výlet tvoří lidé a místo. Nic není samozřejmé, a proto se pokaždé snažíme vymyslet výlet tak, aby byl pro všechny tím, na co budou vzpomínat a rádi se tam vrátí.

V případě Chaloupek se to podařilo a daří. Staly se fenoménem. A byť z malé hrstky účastníků nás nyní bylo 53, neztratily na kouzlu. Jak se nyní říká, „bylo to epické“. A neztratí na kouzlu ani časem. Ani při té opětovné hrstce, jsou to zkrátka Chaloupky. Těším se na další...

Tomáš Beňo

Akci TOM 0408 Delfini Brno podpořila Jihomoravská oblast KČT úhradou nákladů na dopravu z dotace pro juniory.

ZPRAVODAJ JIHOMORAVSKÉ OBLASTI KLUBU ČESKÝCH TURISTŮ: připravuje oblastní výbor, sazba a design Alf. Příspěvky z odborů je možné zasílat e-mailem na alf@ktnoha.cz (texty ve formátu RTF nebo DOC/DOCX, obrázky jako JPG případně TIFF) nebo v písemné podobě na oblastní sekretariát v Brně, Křížkovského 29. Příspěvky zaslané poštou nebo doručené osobně nevracíme – po dohodě je možné si je vyzvednout na sekretariátu v úřední hodiny. Pokud u fotografie není uvedeno jinak, je jejím autorem (dodal ji) autor článku. Vyhrazujeme si právo dlouhé příspěvky zkrátit. Další informace z oblasti lze získat na www.kct-jmo.cz.